

Forholdsregler herimod. Det kan vel være nødvendigt, at der her bliver taget visse Hensyn, men jeg er vis paa, at vor dygtige Justitsminister nok skal formaa at affatte et Lovforslag herom, der tager billige Hensyn til alle Sider. Det staar klart for mig, at noget maa og bør der gøres paa dette Omraade. Det næste Spørgsmaal lyder saaledes: Altes den højtærede Justitsminister at lade foretage en grundig Undersøgelse af Kommunehospitalets 6te Afdeling og navnlig af, om det er en lovhjemlet og forsvarlig Behandling, der er tilbød Grevinde Schimmelmann saa vel ved hendes Indlæggelse som ved hendes senere Ophold der? Over for dette Spørgsmaal kan der nok siges: Er det virkelig et Spørgsmaal, der vedrører den høje Regering, er det en Sag, som Regeringen kan gribe ind i? Kommunehospitalet er jo en privat Institution, som sorterer under Kjøbenhavns Magistrat, og man kan vel saa mene, at det nærmest maa være den, der skal gribe ind der. Jeg mener imidlertid, at Sagen har særlig Interesse for Landet i Almindelighed, og at Regeringen maa kunne gøre noget paa dette Omraade. Vi ere næppe tjente med, at den før nævnte Udtalelse, at muligvis kan Pontoppidan være et af disse nævnte slette Individier i vort Samfund, bliver rodfæstet i Samfundet. Jeg tror derfor, det er Regeringens Pligt ad en eller anden Vej at søge Oplysninger i denne Sag og sørge for, at der kan blive truffet Foranstaltninger mod saadanne uheldige Indlæggelser, saa at Folk kunne blive beroligede over for de Væger ved Anstalten, der skulle behandle foregivne eller virkelig sindssyge. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte min Dmtale af denne Sag. Jeg ønsker, at Sagen maa blive behøst og det paa en saadan Maade, at ingen kommer til at lide Uret, men alle komme til at nyde deres Ret. Dette er et Samfundskrav, som alle ønske maa ske Fyldest.

Formanden (Høgsbro): Efter den udførlige Dmtale, det ærede Medlem gav denne Sag, vilde det været meget ønskeligt, om han havde valgt at forhandle den under en særlig Forespørgsel fremfor her under Finanslovens Behandling. Da vilde der ogsaa have været Visshed for, at Justitsministeren kunde været til Stede og Sagen i det hele kunde været undergivet den alsidige og grundige Drøftelse, som den trænger til.

J. Jensen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden (Høgsbro): Den ærede Folketingsmand har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Jensen: Det var min Hensigt ved en særskilt Forespørgsel at bringe denne Sag frem, men jeg fik saa mange Opfordringer fra mange ærede Medlemmer til at bringe den frem under Finanslovens Behandling, at jeg fandt Anledning til at gøre det allerede her.

Formanden (Høgsbro): Dette kunde ikke berettigede det ærede Medlem til at bringe den frem paa den Maade, som stet er.

Bjosen: Jeg skal kun opholde det høje Tings Tid for en ganske kort Bemærkning. Jeg har nemlig bedt om Ordet, foranlediget ved en Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem fra Køge (Alberti) forleden Dag. Det ærede Medlem har jo i disse Dage malt et Genrebillede for os, særlig af sin Stilling som Rigsdagsmand, et Billede, der gaar ud paa at fremstille ham som en naiv uskyldig Rekrut, der kom her ind og faldt i saadan nogle udspekulerede Politikeres Hænder, som misbrugte hans Tillid o. s. v. Jeg skal ikke dvæle yderligere ved dette Billede, men kun henstille til Forsamlingen, om De egentlig tro, det passer. Det ærede Medlem fremsførte imidlertid et Par Eksempler paa denne Misbrug af Tillid, som han aabenbart særlig rettede til mig, og det er mig derfor kært at saa Vejlighed til at oplyse Sammenhængen dermed. Han anførte to Eksempler paa, at jeg skulde have udtalt en saadan forudfattet Mening om det andet Tings Stilling til visse Sager, der skulde have influeret særlig paa det ærede Medlems Stilling her i Salen. Det ene var Spørgsmaalet om det private Lovforslag, som jeg havde tilladt mig at indbringe her i Fjor, om Indførelsen af Forsvar ved Krigsretter. Derom sagde det ærede Medlem, at der var blevet rejst Spørgsmaal om Ønskeligheden af at saa en Appellinstans gennemført ved denne Lejlighed, og dette havde jeg imødegaaet saaledes, at jeg havde afvist det „med den Bemærkning, at det var noget, som stet ikke kunde lade sig gennemføre“, og det ærede Medlem søjede saa senere til, at „man maatte altsaa gaa ud fra, efter den Stilling, det ærede Medlem havde, at der i det andet Ting vilde møde Vanskeligheder for Gennemførelsen af en saadan Appellinstans“, og saa anfører han, at da Sagen kom for i Landstinget, blev der netop rejst Ønske om at saa en saadan Appellinstans. Nu er det